

การศึกษาประสบการณ์ด้านการเสพยาเสพติด และจริยธรรม คุณธรรม ค่านิยม
ที่ได้รับการปลูกฝังมาของเยาวชนที่เสพยาและไม่เสพยาเสพติดในเขตพื้นที่
จังหวัดฉะเชิงเทรา

**A Study of Substance Abuse Experiences and the Ethics, Moral Values that
have been Cultivated of Youth who use and do not Take Drugs in the Area of
Chachoengsao Province**

ปกรณ์ มณีปกรณ์ (Pakorn Maneepakorn)

รองศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร., ผู้บังคับการประจำ กองบัญชาการตำรวจสันติบาล

Assoc.Prof.Pol.Maj.Gen.Dr., Command Attached to Special Branch

E-mail: maneepakorn2508@hotmail.com

Received: 7 April 2021

Revised: 5 May 2021

Accepted: 6 July 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสบการณ์ด้านการเสพยาเสพติด ของเยาวชนที่เสพยาเสพติดในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับจริยธรรมคุณธรรมค่านิยมของเยาวชนในเขตพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ได้รับการปลูกฝังมา ของเยาวชนที่เสพยาเสพติด และเยาวชนที่ไม่เสพยาเสพติด ทำการศึกษาด้วยการวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากประชากร 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเป้าหมายกลุ่มแรกคือเยาวชนกลุ่มที่ไม่เสพยาเสพติดที่มีความประพฤติดีอยู่ในระบบการศึกษา ณ โรงเรียน จำนวน 69 คน กลุ่มที่สองคือ เยาวชนกลุ่มที่เสพยาเสพติดและกำลังถูกบำบัดฟื้นฟูอยู่ในสถานพินิจจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 79 คน รวมประชากรเป้าหมายทั้งสิ้น 148 คน ผลการศึกษาพบว่า 1. ประสบการณ์ด้านการเสพยาเสพติด พบว่า เยาวชนที่เสพยาเสพติด นั้น ไม่มีสมาชิกในครอบครัวเสพยาเสพติด ส่วนใหญ่เสพยาหลายชนิดรวมกัน สาเหตุที่เสพยาคือ ต้องการทดลองดูเพื่อเป็นประสบการณ์ โดยเริ่มใช้สารเสพติดครั้งแรกเมื่ออายุ 13 – 15 ปี และ ความถี่ของการใช้สารเสพติด คือเสพยาทุกวัน 2. กลุ่มเยาวชนที่เสพยาเสพติด ในภาพรวมมีการยอมรับจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยม ในระดับไม่แน่ใจต่อการยอมรับจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่ได้รับการปลูกฝังเกี่ยวกับการเสพยาเสพติด และ 3. กลุ่มเยาวชนที่

ไม่เสพสารเสพติด ในภาพรวมมีการยอมรับจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยม ในระดับไม่เห็นด้วย ต่อการยอมรับจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่ได้รับการปลูกฝังเกี่ยวกับการเสพสารเสพติด

คำสำคัญ: เยาวชนที่เสพสารเสพติด, เยาวชนที่ไม่เสพสารเสพติด, จริยธรรมและคุณธรรม, ค่านิยมต่อการเสพสารเสพติด

Abstract

This research work aimed 1) To study Substance abuse experiences of youth who taking drugs in Chachoengsao Province and 2) To study opinions about ethics, moral and values that have been cultivated of youths who use and do not take drugs in the area of Chachoengsao Province. The study was conducted by quantitative research. The data were collected by questionnaires. The samples of this research were 79 youths who used to taking drugs and 69 youths who never taking drugs and Total target population were 148 youths. The result showed that 1) Substance Abuse of Youth who used to taking drugs were no family members taking drugs. Most consume several types of combinations. The cause of the consumption was want to try it for an experience By starting the first drug use at age 13-15 years and the frequency of drug use is daily. 2) Youths who used to taking drugs have an uncertain level of acceptance of ethics, morals and values that have been drug cultivated of youths in overall. And 3) Youths who never taking drugs have an not agree level of acceptance of ethics, morals and values that have been drug cultivated of youths in overall.

Keywords: Youth who take drugs, Youth who do not take drugs, Ethics and morality, The values that have been cultivated

บทนำ

ปัจจุบันปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ดังที่ปรากฏเป็นข่าวในสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอในช่วงระยะหลังได้กลายเป็นปัญหาคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อและบั่นทอนสังคมไทยอย่างรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านอาชญากรรม เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและนับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาจากตัวเลขและสถิติของผู้ติดยาเสพติด ซึ่งมีการขยายช่วง อายุไปยังกลุ่มเยาวชนที่มีอายุน้อยลงเรื่อย ๆ มีการแพร่ระบาดเข้าไปยังชุมชนแออัด โรงเรียน และ ชุมชนต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ตลอดจน

ปรกรณ์ มณีปรกรณ์

มีรูปแบบการแพร่ระบาดที่หลากหลาย จึงทำให้กลุ่ม เยาวชนเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดเป็นอย่างยิ่ง จากสถิติของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เปรียบเทียบ ช่วงปี 2561 – 2562 กับ 2562 – 2563 พบว่า จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ในช่วงปี พ.ศ. 2561 – 2562 พบว่า มีเด็กและเยาวชนที่ทำผิดในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ จำนวน 9,434 คดี เป็นร้อยละ 54.05 ของคดีทั้งหมด และเพิ่มขึ้นในปีพ.ศ. 2562 – 2563 ที่เกิดขึ้นร้อยละ 11,046 คดี เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 17.08 ซึ่งเป็นอัตราการเพิ่มขึ้นที่สูงขึ้นอย่างก้าวกระโดด (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) จากสถิติข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนเป็นปัญหาที่มีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการเข้ารับการบำบัดรักษาเยาวชนที่กระทำผิดในคดียาเสพติดและการปราบปรามยาเสพติดที่หลายหน่วยงานได้ดำเนินการในปัจจุบันดังนั้นปัญหาเสพติดในกลุ่มเยาวชนจึงเป็นปัญหาที่ต้องรีบช่วยกันแก้ไขก่อนที่จะลุกลามมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 1 จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ เปรียบเทียบ ช่วงปี 2561 – 2562 กับ 2562 – 2563

ประเภทคดี	ปี พ.ศ. 2561 – 2562		ปี พ.ศ. 2562 – 2563		ความเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
	จำนวน คดี	ร้อยละของ คดีทั้งหมด	จำนวน คดี	ร้อยละของ คดีทั้งหมด	
1. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้โทษ	9,434	54.05	11,046	51.11	+17.08%
2. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	2,915	16.70	4,360	20.17	+49.57%
3. ความผิดเกี่ยวกับความ สงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง	430	2.46	632	2.92	+46.97%
4. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและ ร่างกาย	1,729	9.90	2,892	13.38	+67.26%
5. ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและ วัตถุ	875	5.01	1,409	6.52	+61.02%
6. ความผิดเกี่ยวกับเพศ	2,071	11.87	1,275	5.90	-38.43%
รวม	17,454	100.00	21,614	100.00	+23.83%

ที่มา: กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (2564)

จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นจังหวัดที่ใหญ่และมีปัญหาหลากหลาย เป็นย่านอุตสาหกรรม และแหล่งท่องเที่ยวมีอาณาเขตติดกับกรุงเทพมหานครฯ และหลายจังหวัด โดยเฉพาะปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาหลักที่แพร่ระบาดอยู่กับจังหวัดฉะเชิงเทราตลอดมา จังหวัดฉะเชิงเทราก็พยายามที่จะช่วยกันดำเนินการแก้ไขปัญหานี้มาโดยตลอด แต่ก็ทำได้อย่างจำกัด ยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดอยู่ในจังหวัดฉะเชิงเทรา 3 อันดับแรก คือ ยาบ้า เฮโรอีน และสารระเหย ตามลำดับ

จากข้อมูลของสถาบันการพัฒนาศึกษา พบว่า ปัจจุบันในจังหวัดฉะเชิงเทรา กลุ่มผู้ขายยาเสพติดยังเป็นกลุ่มผู้ใช้แรงงานเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ กลุ่มวัยรุ่นซึ่งรวมไปถึงเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาในปัจจุบัน แม้จะมีการกวาดล้างจับกุมตรวจตราอย่างเข้มงวดมากขึ้นในปัจจุบัน แต่ก็ยังมีการเสพและการค้ายาเสพติดอยู่เป็นปกติ แนวโน้มของการแพร่ระบาดของตัวยาในอนาคต ยาบ้าจะเข้ามาแทนที่เฮโรอีน และกลุ่มผู้เสพยาเสพติดจะเป็นกลุ่มเด็กและเยาวชนมากกว่ากลุ่มผู้ใช้แรงงานการค้ายาเสพติดในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีวิวัฒนาการและเปลี่ยนแปลงการค้าอยู่ตลอดเวลาซึ่งกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐบางส่วนรู้เห็นเป็นใจในการทำการค้ากลุ่มผู้ทำการขายใหญ่ในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีอยู่ 3 กลุ่ม มีผู้ทำการขายย่อยอยู่ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ประมาณ 142 ราย วิธีการค้าในปัจจุบันจะไม่นำยาเสพติดไว้ในชุมชน แต่จะเก็บไว้ภายนอกเมื่อมีลูกค้าเข้ามาติดต่อขอซื้อจะให้เด็กออกไปเอามาส่งให้ หรือใช้มอเตอร์ไซค์รับจ้างไปเอามาส่งให้ (สถานีตำรวจฉะเชิงเทรา, 2563)

จากที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการแพร่ระบาดของสารเสพติดในกลุ่มเยาวชน นับว่าทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ประกอบกับเด็กและเยาวชนขาดการอบรมเลี้ยงดูส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมของครอบครัวและสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในหมู่บ้านและชุมชนแออัด จังหวัดฉะเชิงเทราที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นจำนวนมาก ทั้งเยาวชนในหมู่บ้านและชุมชนแออัด แต่ก็มิได้หันไปเสพสารเสพติด และเป็นเยาวชนที่ดีของสังคม ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นสมควรที่จะทำการศึกษาจริยธรรมคุณธรรม และค่านิยมที่ได้รับการปลูกฝังมาของเยาวชนที่เสพและไม่เสพสารเสพติด: ในเขตพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อนำมาเป็นมาตรการที่ใช้ในการปลูกฝังด้านจริยธรรมคุณธรรม ค่านิยม เพื่อป้องกันการเสพยาเสพติดของเยาวชนและเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนหาแนวทางป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดในเขตพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อไป โดยมีคำถามวิจัย 2 ข้อดังนี้

1. ประสพการณ์ด้านการเสพสารเสพติด ของเยาวชนที่เสพสารเสพติดในจังหวัดฉะเชิงเทรานั้นเป็นอย่างไร
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับจริยธรรมคุณธรรมค่านิยมของเยาวชนในเขตพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทราที่ได้รับการปลูกฝังมา ของเยาวชนที่เสพสารเสพติด และเยาวชนที่ไม่เสพสารเสพติดนั้นอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสบการณ์ด้านการเสพยาเสพติด ของเยาวชนที่เสพยาเสพติดในจังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับจริยธรรมคุณธรรมค่านิยมของเยาวชนในเขตพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ได้รับการปลูกฝังมา ของเยาวชนที่เสพยาเสพติด และเยาวชนที่ไม่เสพยาเสพติด

บททวนวรรณกรรม (แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง)

แนวคิดเกี่ยวกับการเสพยาเสพติด

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization [WHO] อ้างถึงในกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2560) ได้ให้ความหมายของสารเสพติดหรือยาเสพติดไว้ว่า หมายถึง สารใดก็ตามเมื่อเข้าสู่ร่างกายโดยการรับประทาน ฉีด สูบ หรือดมก็ตามแล้วทำให้มีผลต่อจิตใจและร่างกายของผู้ใช้สารเสพติดจะมีลักษณะดังนี้ คือ ผู้ที่ใช้นี้จะต้องเพิ่มขนาดอยู่ตลอดเวลา เมื่อหยุดใช้ก็จะทำให้เกิดอาการขาดยา ผู้ใช้นี้เป็นเวลานานจะทำให้เกิดความต้องการยานี้มากขึ้นทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ยังส่งผลร้ายต่อสุขภาพของผู้เสพด้วย นอกจากนี้สำนักงานปราบปรามยาเสพติด ได้ให้คำนิยามของยาเสพติดว่า ยาหรือสารเคมีใดก็ตามซึ่งเมื่อบุคคลเสพหรือรับเข้าสู่ร่างกาย โดยการฉีด การสูบ การกิน การดม หรือวิธีอื่นติดต่อกันเป็นเวลานาน หรือช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้วจะ ก่อให้เกิดเป็นพิษเรื้อรังซึ่งจะทำให้เกิดความเสื่อมโทรมขึ้นแก่บุคคลผู้เสพและแก่สังคมด้วยทั้งจะต้องทำให้ผู้เสพแสดงออกซึ่งลักษณะต่าง ๆ กันคือมีความต้องการที่จะเสพชนิดนั้น ๆ ต่อเนื่องกัน ไปมีความต้องการเพิ่มปริมาณของยามากขึ้นทุกขณะและมีภาวะเป็นการติดยาและอยากยาทั้งทาง ด้านร่างกายและจิตใจ (ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงานปราบปรามยาเสพติด, 2550)

ลักษณะของการการติดยาเสพติดนั้นคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญยาเสพติดให้โทษขององค์การอนามัยโลก ได้ให้ความหมายของการติดยาเสพติดไว้เป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 การติดยาเสพติด หมายถึง ภาวะที่ร่างกายได้รับยาชนิดใดชนิดหนึ่ง (จะเป็นสารธรรมชาติ หรือ สารสังเคราะห์ก็ตาม) ซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จะเป็นครั้งคราวหรือเป็นเวลานานก็ได้ และลักษณะที่ 2 การเสพติดเป็นนิสัย หมายถึง ภาวะที่เกิดจากการเสพยาชนิดใดชนิดหนึ่ง ซ้ำ ๆ บ่อย ๆ แล้วทำให้เกิดลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ 1) มีความต้องการที่จะเสพยานั้นต่อไปเพื่อความสบายที่เกิดจากฤทธิ์ของยานั้น และ 2) หากจะมีผลร้ายอะไรที่จะเกิดเฉพาะผู้ที่เสพเท่านั้น

โดยมูลเหตุของการติดยาเสพติดพอจะสรุปถึงการติดยาเสพติดมีหลายประการ ได้แก่ 1) เหตุจากการถูกชักชวน 2) เหตุจากการอยากทดลอง ความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง 3) เหตุจากถูกหลอกลวง 4) เหตุทางกาย ความเจ็บป่วยทางกาย 5) เหตุจากความค่อนง 6) เหตุเพราะสิ่งแวดล้อม สถานที่ที่อยู่อาศัย

แออัด หรือเป็นแหล่งสลัม ภาวะทาง เศรษฐกิจบีบบังคับ ปัญหาทางครอบครัว (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2560)

แนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่ได้รับการปลูกฝังมา

จริยธรรม คุณธรรม และค่านิยม นั้นคือสิ่งที่สังคมต่าง ๆ ปฏิบัติต่อ ๆ กันมาบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของสังคมย่อมทำการปฏิบัติตามแนวทางเดียวกับสังคมที่ตนอาศัย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญาวิทยาตลอดจนแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการกระทำผิดต่าง ๆ ที่เชื่อว่าการกระทำผิดของบุคคลนั้นมีปัจจัยสาเหตุหลายประการด้วยกัน ซึ่งแต่ละปัจจัยก็มีแนวคิด ทฤษฎีรองรับ อาทิ ทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self-Control) ตามแนวความคิดของ Hirschi (1969) เชื่อว่า ปัจจัยการควบคุมตนเองเป็นตัวเชื่อมโยงไปสู่ปัจจัยอื่น ๆ อย่างเช่น คนที่มีการควบคุมตนเองต่ำก็จะหันเข้าหาเพื่อนที่กระทำผิด และซึมซับเอาค่านิยมของเพื่อนดังกล่าว และกระทำผิดตามมาในที่สุด ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond) เชื่อว่าเหตุที่มนุษย์สามารถควบคุมไว้ได้ และไม่กระทำผิด เนื่องจาก กลัวว่าจะทำให้เสียความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนฝูง ครอบครัว พี่น้อง เพื่อนบ้าน ครู-อาจารย์ นายจ้าง เป็นต้น หากความสัมพันธ์ในกลุ่มดังกล่าวขาดความเหนียวแน่น หรือความผูกพัน และขาดความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นแล้ว คนเราก็จะมีความเป็นอิสระที่จะกระทำผิด ท่ามกลางความแตกต่างของกลุ่มชาติพันธุ์ สีผิว ศาสนา กลุ่มทางสังคมต่าง ๆ คนที่ขาดความผูกพันต่อสังคม อาจมีผลต่อพฤติกรรม การกระทำผิด ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) ยังได้สรุปว่า คนที่กระทำผิด เพราะเรียนรู้พฤติกรรมของอาชญากรจากผู้ที่สนิทสนมคุ้นเคยเป็นเวลานาน จนผู้ที่เรียนรู้มองเห็นว่าสิ่งผิดกฎหมายเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ทำให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องเทคนิค แรงจูงใจ วิถีหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง และทัศนคติต่าง ๆ ในการกระทำผิด

นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีความกดดันทางสังคมที่ได้ให้ความสนใจกับปัจจัยทางด้านกายภาพและทางสังคมที่เอื้ออำนวยให้เกิดปัญหาอาชญากรรมตามมา อย่างเช่น การตอบสนองต่อความกดดันในการกระทำผิดของแต่ละบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยที่หลากหลาย รวมทั้งลักษณะของชุมชนที่บุคคลนั้น ๆ อาศัยอยู่ด้วย (Agnew, 1992, p. 199) ทฤษฎีเกี่ยวกับละแวกบ้าน หรือชุมชนที่อยู่อาศัย (Neighborhood or community context) ลักษณะของละแวกบ้านที่ไม่เหมาะสมสามารถขัดขวางหรือยับยั้งความสัมพันธ์ของสังคม ซึ่งเป็นพื้นฐานของสังคมและการควบคุมตนเองได้ รวมถึงทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผลหรือโอกาสในการกระทำผิดทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล มีสมมุติฐานพื้นฐานหลักสองประการ คือ เชื่อว่าบุคคลเป็นผู้มีอิสระในการเลือกที่จะกระทำผิดกฎหมาย และ ประการที่สอง คือ แนวทางในการเลือกพฤติกรรมผิดกฎหมายขึ้นอยู่กับ การที่บุคคลจะได้รับความพึงพอใจหรือผลประโยชน์สูงสุด ซึ่งความพึงพอใจหรือผลประโยชน์ที่ต้องการนั้นไม่จำกัดในรูปของทรัพย์สินเท่านั้น หากแต่ยังรวมถึงผลประโยชน์หรือความพึงพอใจด้านจิตใจด้วย และแนวคิดเกี่ยวกับภูมิหลังทางประชากร (Demographic characteristic) แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ทางสังคม

ปกรณัม มณีปกรณัม

แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนซึ่งแนวคิด ทฤษฎี ทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการตั้งคำถามเพื่อทำการสำรวจ

จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้นพบว่า งานวิจัยของ ศิริวรรณ กมลสุขสถิต (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดโดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญวิทยา พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ได้แก่ การคบหาสมาคมกับเพื่อน อายุในขณะกระทำผิด การอาศัยอยู่กับมารดา อาชีพของบิดา (เกษตรกร) และอาชีพของบิดา (ลูกจ้างบริษัท/ ห้างร้าน) โดยแนวทางในการป้องกันคือครอบครัว และครู ควรดูแลเอาใจใส่เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พุดคุยทำความเข้าใจ ช่วยแก้ปัญหา และลดสิ่งกระตุ้นที่จะทำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด ตลอดจนให้โอกาสเด็กและเยาวชนในการกระทำความผิดต่าง ๆ ที่เกิดประโยชน์ รวมถึงค่านิยมในการดำรงชีวิตในทางที่ดี และจากการศึกษาของ วินิจ ฝาเจริญ และทวี เลียวประโคน (2563) เรื่องคุณธรรม จริยธรรมกับ พฤติกรรมของเด็กและเยาวชนในสังคมไทย พบว่าเด็กและเยาวชนมีปัญหาเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่อง ยาเสพติด ในสังคมไทยขาดการควบคุม และการระบอบของ บุหรี่ เหล้า เบียร์ สารระเหย ยาบ้า ยาเลฟ ยาอี เกิดขึ้นมากกว่า 10 ปี และระบอบเข้าสู่ชุมชน บ้านและโรงเรียนอย่างมาก แม้จะมีการประกาศสงครามกับยาเสพติดจนลดน้อยลง แต่ปัญหายาเสพติดยาบ้าก็ยังมีอยู่ในทุกพื้นที่ มีเด็กและเยาวชนติดบุหรี่ ดื่มเหล้าเบียร์ และอยู่ในขบวนการค้ายาเสพติดที่จะมีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งจะทำให้สังคมอ่อนแอและไม่มี ความมั่นคงของประเทศในอนาคต

วิธีวิทยาการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีศึกษาโดยการสำรวจ (Survey research method) ด้วยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ได้ศึกษารวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารวิชาการ, บทความ, วิทยานิพนธ์, รายงานการวิจัยข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

1. ประชากร

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการสำรวจจากเยาวชน 2 กลุ่ม จำนวนทั้งสิ้น 148 คน ได้แก่

1.1 เยาวชนที่อยู่นอกระบบโรงเรียนที่สถานพินิจจังหวัดฉะเชิงเทรา สำหรับใช้บำบัดฟื้นฟูผู้ติดสารเสพติด และฝึกอาชีพในสถานพินิจในลักษณะพักค้าง ซึ่งได้ทำการบำบัดรักษาแล้ว และกำลังบำบัดฟื้นฟูและฝึกอาชีพ จำนวน 79 คน (จำนวนเต็ม) (ข้อมูล: สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดฉะเชิงเทรา)

1.2 เยาวชนที่ไม่เสพสารเสพติด ได้ทำการศึกษา ณ โรงเรียนในเขตพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยม โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive random sampling) เยาวชนซึ่งเป็นนักเรียนที่

มีความประพฤติดี และมีผลการเรียนดีของโรงเรียน ที่มีอายุระหว่าง 11-17 ปี จาก 11 โรงเรียน ใน 11 อำเภอของจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 69 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา (Content validity) และนำแบบสอบถามไปทดลอง (Tryout) ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาที่ .928 แบ่งเนื้อหาของคำถามออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ และภูมิหลัง 2) ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ด้านการเสพสารเสพติดของผู้ตอบแบบสอบถาม และ 3) ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับด้านจริยธรรม คุณธรรม ค่านิยมของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 2 กลุ่ม

3. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนา ใช้ในการวิเคราะห์ และอธิบายข้อมูลเบื้องต้น โดยทั่วไป ซึ่งได้แก่ ความถี่ร้อยละ การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง อันได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ และภูมิหลัง พบว่า

1.1 เยาวชนผู้ไม่เสพยาเสพติด พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 73.9 มีอายุเฉลี่ย 14.28 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมต้น คิดเป็นร้อยละ 59.4 มีระดับผลการศึกษ่าปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 75.4 ส่วนมากพักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา คิดเป็นร้อยละ 34.8 ทางด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวพบว่า บิดามารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 37.8 มีความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดานั้นมีการทะเลาะกันบ้างนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42 และความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ส่วนใหญ่คือไม่เข้าใจกัน คิดเป็นร้อยละ 52.2

1.2 เยาวชนผู้เสพยาเสพติด พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58.2 มีอายุเฉลี่ย 13.05 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมต้น คิดเป็นร้อยละ 68.4 มีระดับผลการศึกษ่าปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 87.3 ส่วนมากพักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา คิดเป็นร้อยละ 59.5 ทางด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวพบว่า บิดามารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 53.2 มีความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดานั้นมีการทะเลาะกันบ้างนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 54.4 และความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ส่วนใหญ่คือไม่เข้าใจกัน คิดเป็นร้อยละ 38

2. ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาประสบการณ์ด้านการเสพสารเสพติดของเยาวชนที่เสพสารเสพติดในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ปกรณั มณิปกรณั

จากการศึกษาประสพการณัด้านการเสพสารเสพติด ของเยาวชนที่เสพสารเสพติดในจังหวัด ฉะเชิงเทรา พบว่า ส่วนใหญ่วเยาวชนที่เสพสารเสพติด นั้นไมม่สมาชิกในครอบครัวเสพสารเสพติด คิดเป็น ร้อยละ 55 สำหรับสารเสพติดที่เคยใช้ ส่วนใหญ่เสพหลายชนิดรวมกัน คิดเป็นร้อยละ 38 สาเหตุที่เสพคือ ต้องการทดลองดูเพื่อเป็นประสพการณั คิดเป็นร้อยละ 44.2 โดยเริ่มใช้สารเสพติดครั้งแรกเมื่ออายุ 13-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.3 และความถี่ของการใช้สารเสพติด คือเสพทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 44.3

ตารางที่ 1 ประสพการณัด้านการเสพสารเสพติด ของเยาวชนที่เสพสารเสพติดในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ประสพการณัด้านการเสพสารเสพติด	เสพสารเสพติด	
	จำนวน (N = 79)	ร้อยละ
1. สมาชิกในครอบครัวมีผู้ติดสารเสพติดหรือไม่		
- มี	27	34.2
- ไมม่	51	65.8
2. สารเสพติดที่เคยใช้		
- หลายชนิดรวมกัน	30	38.0
- ยาบ้า	17	21.5
- บุหรี่	10	12.7
- เหล้า	10	12.7
- ชนิดอื่น	12	15.1
3. สาเหตุที่ทำให้เสพสารเสพติด		
- ต้องการทดลองดูเพื่อเป็นประสพการณั	35	44.2
- ใช้ไปโดยไมม่รู้ว่าเป็นยาเสพติด	26	33.0
- สาเหตุอื่น	18	22.8
4. การเริ่มใช้สารเสพติดครั้งแรกเมื่ออายุ		
- อายุ 10-12 ปี	30	38.0
- อายุ 13-15 ปี	30	44.3
- อายุ 16-17 ปี	14	17.7
5. ความถี่ของการใช้สารเสพติด		
- ทุกวัน	35	44.3

ประสบการณ์ด้านการเสพสารเสพติด	เสพสารเสพติด	
	จำนวน (N = 79)	ร้อยละ
- นาน ๆ ครั้ง	20	25.3
- สัปดาห์ละหลายครั้ง	12	15.2
- เกือบทุกวัน	12	15.2

3. ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับจริยธรรม คุณธรรมค่านิยมของเยาวชนในเขตพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ได้รับการปลูกฝังมา ของเยาวชนที่เสพสารเสพติด และเยาวชนที่ไม่เสพสารเสพติด

จากการศึกษานั้นพบว่า จริยธรรม คุณธรรมค่านิยมของเยาวชนในเขตพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ได้รับการปลูกฝังมา ของกลุ่มเยาวชนที่เสพสารเสพติด ในภาพรวมมีการยอมรับจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยม ในระดับไม่แน่ใจ ที่มีความคิดเห็นเห็นด้วยมากที่สุด 5 อันดับแรก โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ทำอะไรก็ได้ขอให้ได้เงินมา ($\mu = 3.40$) รองลงมาคือ ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป, มีความรู้สึกอายที่ทำให้พ่อแม่หรือผู้อื่นเดือดร้อนหรือ ไม่สบายใจ, ลูกที่ดีต้องเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง, สวดมนต์ไหว้พระก่อนนอนเป็นเรื่องน่าเบื่อ 4 ประเด็นดังกล่าวมีสัดส่วนเท่ากัน ($\mu = 3.27$) ผู้ติดยาเสพติด คือ คนหลงผิด ($\mu = 3.05$) และสุรา นารี ภาษี กิฬาบัตร ลูกผู้ชายต้องลองให้ครบ ($\mu = 2.98$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจริยธรรมคุณธรรมค่านิยมของเยาวชนในเขตพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ได้รับการปลูกฝังมาของเยาวชนที่เสพสารเสพติด

ประเด็น	เสพสารเสพติด			
	μ	σ	ระดับ	อันดับ
1. ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป	3.27	0.78	ไม่แน่ใจ	2
2. มีความรู้สึกอายที่ทำให้พ่อแม่หรือผู้อื่นเดือดร้อนหรือ ไม่สบายใจ	3.27	0.71	ไม่แน่ใจ	2
3. ลูกที่ดีต้องเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	3.27	0.68	ไม่แน่ใจ	2

ปกครณ์ มณีปกครณ์

ประเด็น	เสพสารเสพติด			
	μ	σ	ระดับ	อันดับ
4. สวตมนต์ไหว้พระก่อนนอนเป็นเร่องน่าเบือ	3.27	0.83	ไม่แน่ใจ	2
5. ดิตยาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี และผิดกฎหมาย	2.78	0.75	ไม่แน่ใจ	12
6. คนโง่เท่านั้นที่โง่งไม่เป็น	2.81	0.83	ไม่แน่ใจ	11
7. ผู้ดิตยาเสพติด คือ คนหลงผิด	3.05	0.92	ไม่แน่ใจ	6
8. อยากรู้ อยากรอง เป็นสิ่งดีแต่ต้องมีสติ	2.88	0.79	ไม่แน่ใจ	9
9. สุรา นารี ภาชี กิพาบตร ลูกผู้ชายต้องลองให้ครบ	2.98	0.74	ไม่แน่ใจ	7
10. ทำอะไรก็ได้ขอให้ได้เงินมา	3.40	0.75	ไม่แน่ใจ	1
11. การดื่มสุราเป็นการผิดศีล	2.82	0.76	ไม่แน่ใจ	10
12. รู้สึกผิดเมื่อทำให้บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครองเสียใจ	2.89	0.68	ไม่แน่ใจ	8
เฉลี่ย	3.09	0.76	-	

สำหรับกลุ่มกลุ่มเยาวชนที่ไม่เสพสารเสพติด ในภาพรวมมีการยอมรับจริยธรรม คุณธรรม และ ค่านิยม ในระดับไม่เห็นด้วย นั้นความคิดเห็นเห็นด้วยมากที่สุด 5 อันดับแรก โดยสามารถเรียงลำดับจากมาก ไปน้อยได้ดังนี้ ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป, มีความรู้สึกอายที่ทำให้พ่อแม่หรือผู้อื่นเดือดร้อนหรือ ไม่สบายใจ ($\bar{X} = 2.43$) รองลงมาคือ ถ้าต้องทำชั่ว ไม่ทำเสียเลยดีกว่า ($\bar{X} = 2.37$) สุรา นารี ภาชี กิพาบตร ลูกผู้ชายต้องลองให้ครบ ($\bar{X} = 2.32$) ทำอะไรก็ได้ขอให้ได้เงินมา กับอยากรู้ อยากรอง เป็นสิ่งดีแต่ต้องมีสติ ($\bar{X} = 2.27$) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจริยธรรมคุณธรรมค่านิยมของเยาวชนในเขตพื้นที่จังหวัดละเซิงเทรา ที่ได้รับการปลูกฝังมาของเยาวชนที่ไม่เสพสารเสพติด

ประเด็น	เสพสารเสพติด			
	μ	σ	ระดับ	อันดับ
1. ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป	2.43	0.56	ไม่เห็นด้วย	1
2. มีความรู้สึกอายที่ทำให้พ่อแม่หรือผู้อื่นเดือดร้อนหรือ ไม่สบายใจ	2.43	0.65	ไม่เห็นด้วย	1
3. ผู้ที่รักเรามากที่สุด คือ บิดามารดา	2.17	0.75	ไม่เห็นด้วย	8
4. ถ้าต้องทำชั่ว ไม่ทำเสียเลยดีกว่า	2.37	0.67	ไม่เห็นด้วย	3

ประเด็น	เสพสารเสพติด			
	μ	σ	ระดับ	อันดับ
5. ผู้ติดยาเสพติด คือ คนหลงผิด	2.20	0.54	ไม่เห็นด้วย	7
6. เมื่อเห็นเพื่อน โคนรั้งแก จะเข้าไปช่วยเหลือนั่นที่	2.16	0.34	ไม่เห็นด้วย	9
7. อยากรู้ อยากลอง เป็นสิ่งดีแต่ต้องมีสติ	2.27	0.45	ไม่เห็นด้วย	5
8. สุรา นารี ภาชี กีฬาบัตร ลูกผู้ชายต้องลองให้ครบ	2.32	0.75	ไม่เห็นด้วย	4
9. ทำอะไรก็ได้ขอให้ได้เงินมา	2.27	0.47	ไม่เห็นด้วย	5
10. การใช้กำลังในการแก้ไขปัญหาคือสิ่งที่ไม่ถูกต้อง	2.15	0.67	ไม่เห็นด้วย	10
11. รู้สึกผิดเมื่อทำให้บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครองเสียใจ	2.25	0.53	ไม่เห็นด้วย	6
เฉลี่ย	2.30	0.57	ไม่เห็นด้วย	-

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะการวิจัย

อภิปรายผล

ทางด้านสภาพความสัมพันธ์ในครอบครัว เยาวชนทั้งที่ไม่เสพสารเสพติดและเสพสารเสพติดส่วนใหญ่พักอยู่กับบิดามารดา ซึ่งบิดามารดาของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม มีอาชีพรับจ้างและไม่มีเวลาให้กับเยาวชน นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ในครอบครัวเปราะบางมาก เยาวชนที่ไม่เสพสารเสพติดส่วนใหญ่ บิดามารดาจะแยกกันอยู่ หย่าร้าง และหรือเสียชีวิต ส่วนกลุ่มเยาวชนที่เสพสารเสพติดนั้น บิดามารดาถึงแม้จะอยู่ด้วยกันแต่ทะเลาะ เบาะแว้ง ทุบตีกัน กลายเป็นครอบครัวขาดความอบอุ่น เยาวชนทั้งสองกลุ่มยอมรับว่าบิดามารดาไม่เข้าใจเยาวชน ไม่มีเวลาให้กับเยาวชน

ทางด้านประสบการณ์ด้านสารเสพติด เยาวชนที่เสพสารเสพติด ยอมรับว่ารู้ว่าเป็นสิ่งไม่ดีต่อร่างกายและผิดกฎหมาย สาเหตุของการใช้เพื่อทดลองและเพื่อเป็นประสบการณ์ แต่ไม่ได้คิด โดยส่วนใหญ่เริ่มเสพเมื่ออายุ 13-15 ปี ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ กมลสุขสถิต (2563) ที่พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ได้แก่ การคบหาสมาคมกับเพื่อน และอายุในขณะกระทำผิด

สำหรับการยอมรับคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของเยาวชนที่เสพยาเสพติดนั้น ในภาพรวมมีการยอมรับจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยม ในระดับไม่แน่ใจ มีความคิดเห็นด้วยต่อค่านิยมที่ว่า “ทำอะไรก็ได้ขอให้ได้เงินมา” “ทำดีได้ดีมีที่ไหนทำชั่วได้ดีมีถมไป” “มีความรู้สึกอายที่ทำให้พ่อแม่หรือผู้อื่นเดือดร้อนหรือ ไม่สบายใจ” “ลูกที่ดีต้องเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง” “สาวคนดีให้หัว

ปกรณ์ มณีปกรณ์

พระก่อนนอนเป็นเรื่องน่าเบื่อ” แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทางสังคม การแสดงพฤติกรรมแบบปัจเจก และการอบรมเลี้ยงดูของสถาบันครอบครัวส่งผลต่อการเสพยาเสพติดในเยาวชน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานสังกัดที่เกี่ยวข้องในเชิงนโยบายที่สำคัญดังนี้

1. ภาครัฐ ภาคเอกชน และสื่อมวลชน ที่จะช่วยกันรณรงค์แก้วิกฤตครอบครัวที่กำลังรุนแรงในปัจจุบัน ด้วยการสร้างสัมพันธภาพอันอบอุ่นให้เกิดขึ้นในครอบครัวให้ได้ ส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวให้ความสำคัญมั่นคง และนำเรื่องครอบครัวมาเป็น นโยบายสำคัญในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาคนให้มีประสิทธิภาพตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564 และเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการทำงานร่วมกัน อย่างจริงจังทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคธุรกิจ นักวิชาการ และชุมชน ในการส่งเสริมสนับสนุนครอบครัว ให้กลับมาเห็นความสำคัญในบทบาทของครอบครัวเอง ขอมรับบทบาทดังกล่าวและร่วมมือกัน ปฏิบัติตามบทบาทนั้น ๆ ให้มีประสิทธิภาพให้ได้

2. ทุกครอบครัวต้องมีเศรษฐกิจที่เพียงพอแก่การสร้างความเป็นอยู่ของครอบครัว ถ้ายากจนเกินไปครอบครัวจะประสบปัญหา ในด้านอาชีพควรส่งเสริมอาชีพที่สมาชิกของครอบครัว จะอยู่ด้วยกันหรือใกล้ชิดกันมากที่สุด เพราะถ้าครอบครัวล่มสลายก็ไม่สามารถที่จะลดวิกฤตที่เกิดขึ้นในสังคมลงได้ โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาด้านการเสพยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัว

3. จัดโครงการครอบครัวสัมพันธ์สู่ชุมชน มีการให้ความรู้แก่คู่สมรส ในการใช้ชีวิตคู่ ให้คู่สมรสได้เข้าใจพัฒนาการตามวัยของลูก ความพร้อมในการมีลูก การให้การอบรมปลูกฝัง ด้านจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมอันดีงามเพื่อให้เด็กเติบโตขึ้นมา เป็น “คน” ที่มีประสิทธิภาพตาม ที่ระบุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560– 2564

4. ประสานงานกัน ให้หน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน ที่เกี่ยวข้องเพื่อการรณรงค์ ต่อต้านค่านิยมทางด้านลบ อันจะก่อให้เกิดผลต่อการปลูกฝังจริยธรรม คุณธรรมอันดีงาม แก่เด็ก และเยาวชน ซึ่งการดำเนินงานจะต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างจริงจัง จริงใจ และกระทำต่อเนื่อง

5. ผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ยังได้สิ่งใหม่จากการศึกษาที่น่าสนใจยิ่งคือ พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีญาติพี่น้อง หรือบุคคลใกล้ชิดเสพยาเสพติดส่วนใหญ่จะไม่เสพยาเสพติด เหมือนกับญาติพี่น้อง หรือบุคคลใกล้ชิด เนื่องจากเด็กและเยาวชนเหล่านั้นได้เห็นความทุกข์ทรมานจากการติดสารเสพติด กลายเป็นตัวอย่างที่น่าสะพรึงกลัว จึงทำให้เด็กและเยาวชนมีความยับยั้งชั่งใจมากขึ้นในการที่จะลองเสพยาเสพติด ดังนั้นจึงสามารถนำผลที่ได้นี้ไปใช้ในการรณรงค์ในเรื่องการป้องกันปัญหาการเสพยาเสพติดของเด็กและเยาวชน โดยการชี้ให้เห็นภาพทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่าจะสามารถให้ผลในเชิงป้องกันได้ในระดับหนึ่ง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเด็กเยาวชนกลุ่มที่เสพยาเสพติดและไม่เสพยาเสพติด ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
2. ในการศึกษาครั้งถัดไปควรมีการศึกษาถึงแนวทางในการปลูกฝังเลี้ยงดูของกลุ่มผู้ปกครองที่มีบุตรหลาน ที่เสพยาเสพติดและไม่เสพยาเสติดว่ามีการปลูกฝังค่านิยมที่แตกต่างกันอย่างไร

รายการอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2560). *คู่มือการดำเนินงาน โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2560*. วันที่ค้นข้อมูล 7 กุมภาพันธ์ 2563, เข้าถึงได้จาก <http://www.tobefriend.in.th/dataservice/ds2-manualAndTech.php>
- วินิจ ฝาเจริญ และทวี เลียวประ โคน. (2563). คุณธรรม จริยธรรมกับ พฤติกรรมของเด็กและเยาวชนในสังคมไทย. *วารสารรัตนปัญญา*, 5(2), 246 – 255.
- ศิริวรรณ กมลสุขสถิต. (2563). แนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดโดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยา. *วารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*, 7(1), 1 – 19.
- ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงานปราบปรามยาเสพติด. (2550). *ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติด*. วันที่ค้นข้อมูล 7 กุมภาพันธ์ 2562, เข้าถึงได้จาก https://nctc.oncb.go.th/ewt_news.php?nid=440&filename=index
- สถานีตำรวจภูธรจะเชิงเทรา. (2563). *รายงานสถานการณ์การเสพยาเสพติด ในจังหวัดจะเชิงเทรา*. จะเชิงเทรา : สถานีตำรวจภูธรจะเชิงเทรา.
- สถาบันการพัฒนาพื้นฐาน. (2552). *ปัญหาเยาวชนติดสารระเหยในชุมชนแออัด คลองเตย*. เอกสารประกอบการประชุม. กรุงเทพฯ: สถาบันการพัฒนาพื้นฐาน.
- Agnew, R., & White, H. R. (1992). Am Empirical Test of General Strain Theory. *Criminology*, 13(4), 475.
- Hirschi, T. (1969). *Causes of delinquency*. Berkeley and Los Angeles. CA: University of California Press.